

Cyfrowe Metody Przetwarzania Obrazu

Projekt 2

Konrad Gieleta

297271

MT-IFO 171

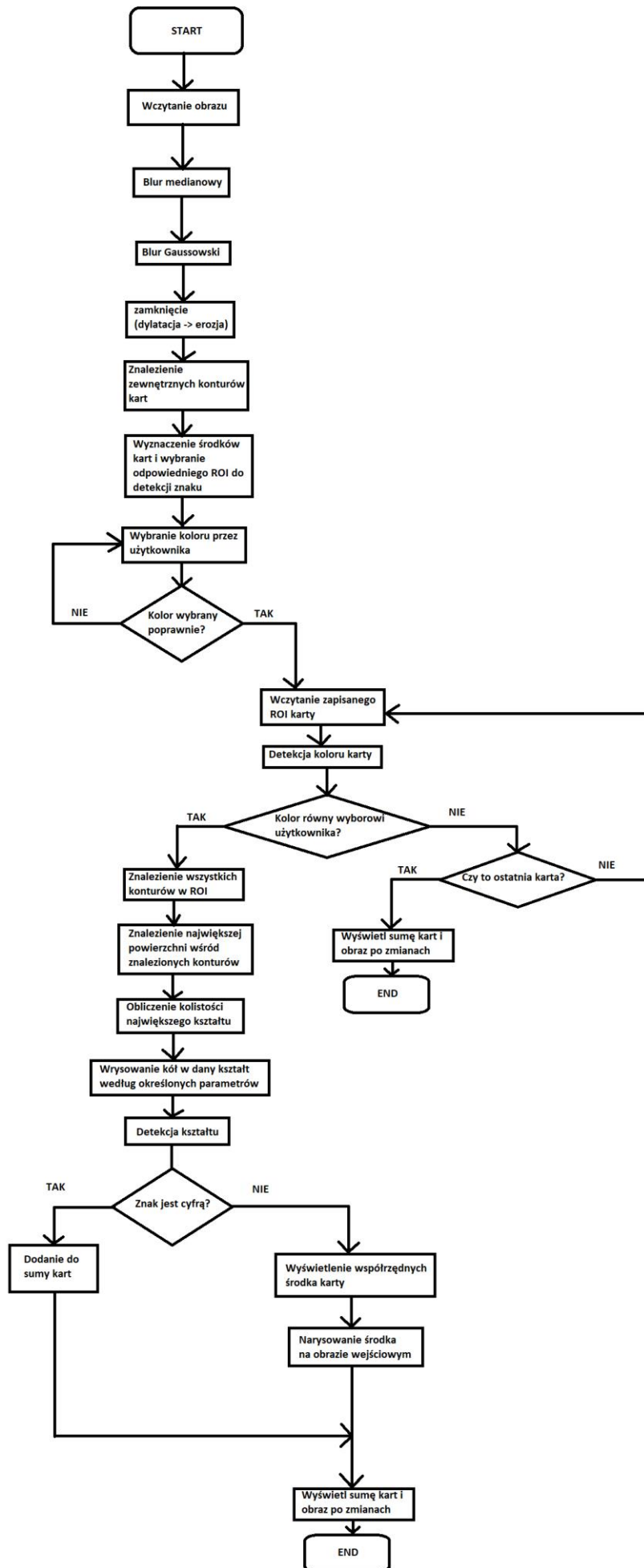
Warszawa 2021/22

1. Opis teoretyczny projektu

Celem projektu było napisanie algorytmu, który rozpoznawał będzie różne rodzaje kart do UNO na 4 różnych scenach, a każda zawierała obraz bez zakłóceń, z blurem, gradientem oraz solą i pieprzem – łącznie 16 obrazów. Zadaniem algorytmu było obliczenie sumy kart o kolorze podanym przez użytkownika lub wszystkich, a jeżeli wśród nich znajdował się znak specjalny – wyznaczenie środka danej karty we współrzędnych obrazu. Dodatkowym wymogiem projektu było przejście każdego obrazu przez dokładnie tą samą ścieżkę przetwarzania bez względu na obecny na nim rodzaj zakłócenia, a także na rozważanie każdej karty osobno, a nie całości obrazu.

Problem polegał więc na odpowiednim usunięciu zakłóceń z obrazka, odpowiej segmentacji każdej karty, a następnie detekcji koloru karty oraz widocznego na niej znaku. Każda karta musiała być rozważana pojedynczo, a więc konieczne było również wyznaczenie odpowiednich cech, które pozwolą na rozpoznanie widocznego kształtu.

2. Projekt ścieżki przetwarzania – schemat blokowy

3. Opis problemów i ich rozwiązania, dobór algorytmów

Algorytm podzielony jest na trzy etapy

- Preprocessing
- Segmentacja elementów
- Detekcja kształtu i koloru

Pierwszy z nich odpowiada za obróbkę wstępną całego obrazu w celu usunięcia będących na nim zakłóceń stosując na obrazie takie algorytmy jak (dostępne w bibliotece openCV): blur medianowy, blur Gaussowski, oraz progowanie adaptacyjne – w wymienionej kolejności. W wyniku tej części przetwarzania otrzymujemy czarno biały obraz, na którym widoczne są jedynie karty – otrzymujemy uwydatnienie cech obiekt / tło. Zapisywany zostaje także kolorowy obraz po wykonaniu bluru medianowego w celu detekcji kolorów kart.

Następnie rozpoczyna się segmentacja elementów. Na początku znajdowane są zewnętrzne kontury wszystkich elementów i zapisywane do wektora, po czym obliczane pola wewnątrz kontur i wybierane są z nich jedynie pola kart – pole karty zostało oszacowane na większe niż 16000, a więc tylko takie są zapisywane w wektorze jako właściwe kontury. Następnie wybierane jest ROI zarówno obrazu czarno białego, z którego jest wyodrębniany obszar z widocznym znakiem na środku karty i przekazywany do wektora, jak i kolorowego w taki sposób, aby karta zajmowała jak największą jego powierzchnię jednocześnie z możliwie najmniej widocznym tłem – wartości również zapisywane są w osobnym wektorze. W obu przypadkach ROI dobierane było przy pomocy $\frac{\text{pole karty}}{N}$, gdzie N było dobrane w taki sposób, żeby jak najlepiej był widoczny obszar zainteresowania do danego zadania. Następnie wartość ta była dodawana i odejmowana od środka karty zarówno w kierunku x jak i y . Tworzony jest również trzeci wektor, który przechowuje obliczone w tym etapie środki kart wykorzystując do tego momenty $m10$, $m01$ oraz $m00$ (funkcja moments z openCV).

Ostatni etap polega na detekcji kolorów i kształtów zapisanych na poszczególnych ROI. Detekcję kolorów przeprowadzono obliczając średnią wartość trzech składowych kolorów obrazu w BGR i zapisując je do skalaru. Następnie, na podstawie obserwacji wartości danych kolorów można wykryć kolory, wiedząc że:

- Jeżeli wartość czerwona jest większa niż 90 i różnica barwy czerwonej i zielonej jest większa niż 40 - karta jest czerwona
- Jeżeli wartość czerwona jest większa niż 90, ale różnica barw czerwonej i zielonej jest mniejsza niż 40 – karta jest żółta
- Jeżeli wartość czerwona jest mniejsza niż 90, a wartość niebieska większa niż 40 – karta jest niebieska
- Jeżeli wartość czerwona jest mniejsza niż 90, a wartość niebieska jest mniejsza niż 40, karta jest zielona.

Detekcja kształtów była nieco bardziej problematyczna. Początkowo pomysłem było rozpoznawanie przy pomocy dwóch parametrów – pola powierzchni figury i liczby wrysowanych w figurę okręgów przy pomocy funkcji HoughCircles (funkcja z openCV) dobierając jej odpowiednie parametry. Okazało się to jednak niewystarczające, gdyż zawsze znajdował się obrazek, gdzie zarówno w cyfrę 2 jak i 3 wrysowywane były jeden lub dwa okręgi (rozdzielenie tych cyfr było najtrudniejsze, inne cyfry i znaki dało się rozróżnić chociażby ze względu na pole powierzchni). Drugim pomysłem było dodanie trzeciego parametru – pole wrysowywanych okręgów, jednak i to okazało się niewystarczające do odróżnienia cyfr 2 i 3, ponieważ okręgów obu cyfr znajdowały się w bardzo szerokich zakresach znacząco nachodzących na siebie. Ostatecznie zrezygnowano z pola okręgu a dodano inny parametr – kolistość danej figury liczonej ze wzoru:

$$circularity = \frac{4\pi \cdot PolePowierzchni}{obwód^2}$$

Ten trzeci parametr okazał się wystarczający. Każdej figurze można przyporządkować określone cechy, na podstawie których możliwe jest odróżnienie ich od siebie. Wygląda to następująco:

- Jeżeli liczba okręgów wynosi 1 oraz kolistość jest mniejsza niż 0.35 – znak to 2
- Jeżeli liczba okręgów wynosi 2 lub liczba okręgów wynosi 1 i kolistość znajduje się w przedziale (0.35, 0.8) – znak to 3
- Jeżeli liczba okręgów wynosi 1 i kolistość większa niż 0.8 – znak to „stop”
- Jeżeli liczba okręgów wynosi 0, a pole figury znajduje się w przedziale (3800, 4900) – znak to 4
- Jeżeli liczba okręgów wynosi 0, a pole figury jest mniejsze niż 3800 - znak to „reverse”

W zależności od znaku program albo dodaje cyfrę do sumy, albo bierze konkretną wartość z wektora zawierającego środki kart i wyświetla je użytkownikowi.

4. Analiza i Prezentacja wyników

Algorytm pomyślnie detekuje wszystkie znaki znajdujące się na kartach. Jeżeli karta danego koloru jest cyfrą – dodaje ją do sumy, a jeżeli znakiem – wyświetla użytkownikowi współrzędne środka karty.

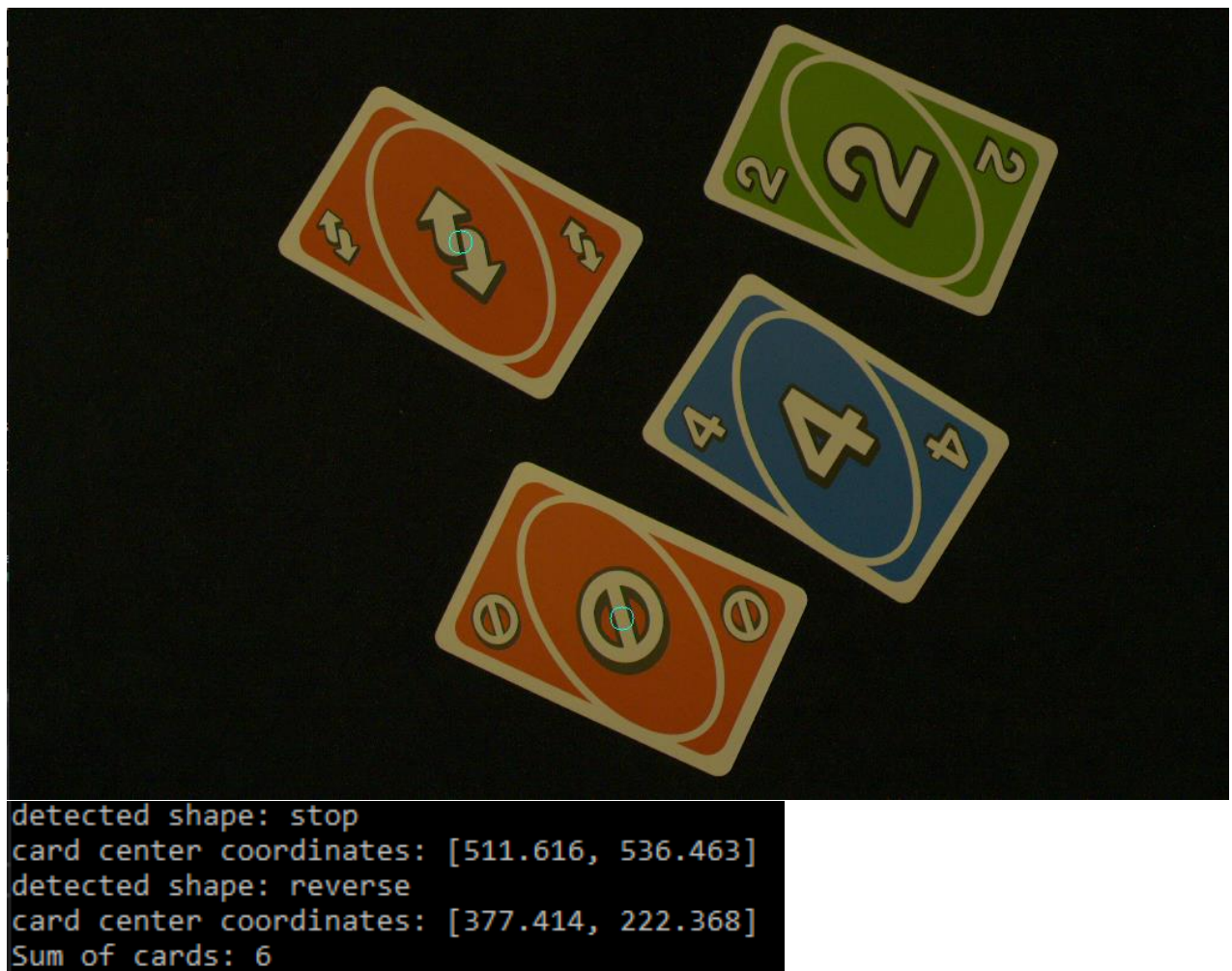
Algorytm obróbki wstępnej zdjęcia również spełnia swoje zadanie. W zależności od zakłócenia nie zawsze widoczne są wszystkie wewnętrzne krawędzie karty, jednak, co najważniejsze w celu dalszego przetwarzania, zawsze bardzo wyraźnie widać znak na środku karty. Detekcja kolorów również w każdym przypadku działa, co finalnie sprowadza się do działania algorytmu na wszystkich 16 obrazach.

Prezentacja wyników:

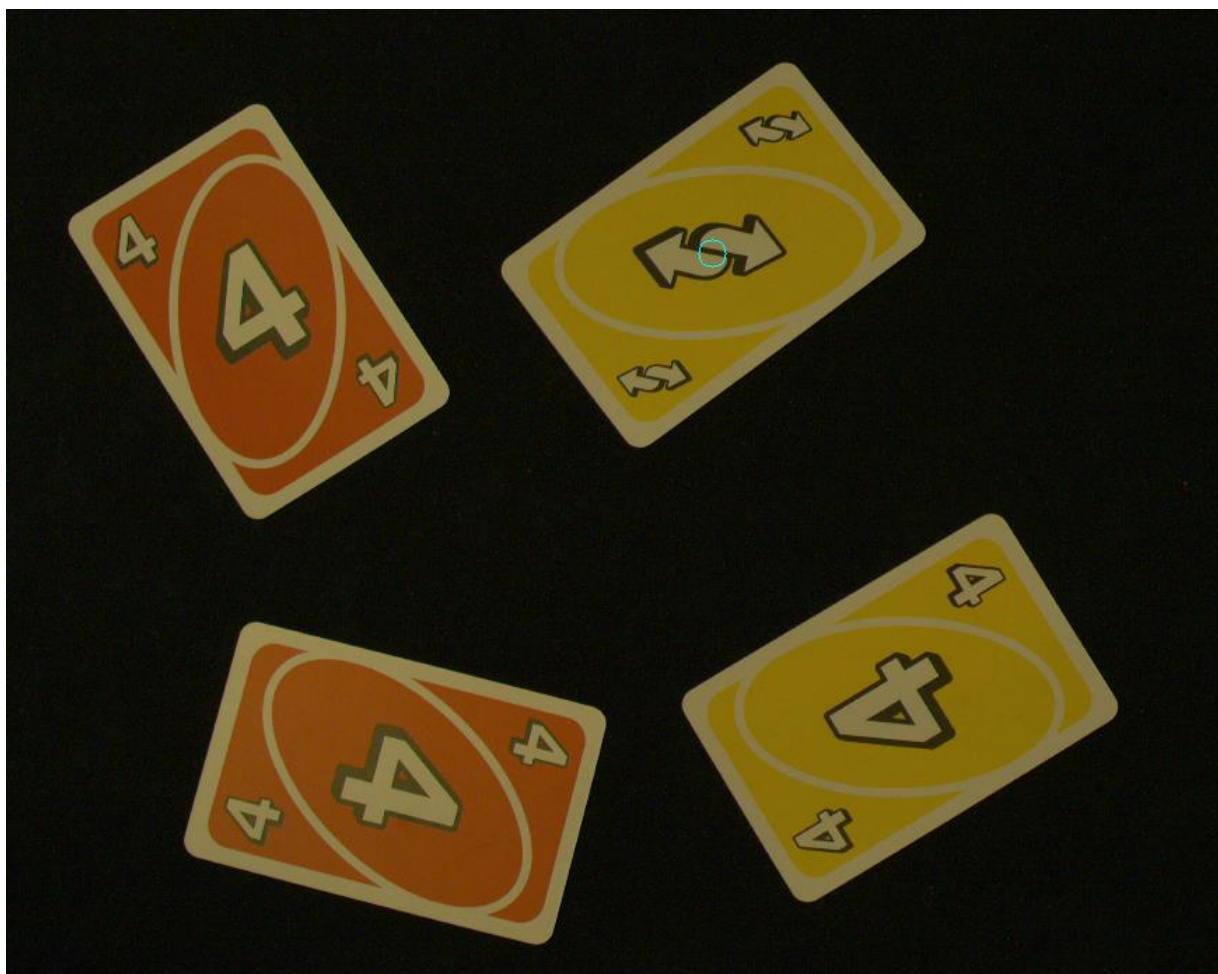
Przedstawione zostaną po 3 przykłady do każdej sceny dla różnych kolorów.

a) Przykład obrazów bez zakłóceń:

- kolor – wszystkie karty

- kolor – żółty


```
detected shape: reverse  
card center coordinates: [532.825, 224.491]  
Sum of cards: 4
```


- kolor – niebieski


```
detected shape: stop  
card center coordinates: [233.618, 453.753]  
Sum of cards: 5
```

b) zakłócenie – blur

- kolor – zielony

Sum of cards: 2

- kolor – wszystkie karty

detected shape: reverse
card center coordinates: [567.098, 612.78]
detected shape: stop
card center coordinates: [233.925, 502.176]
Sum of cards: 5

- kolor – czerwony

Sum of cards: 8

c) zakłócenie – gradient

- kolor – niebieski

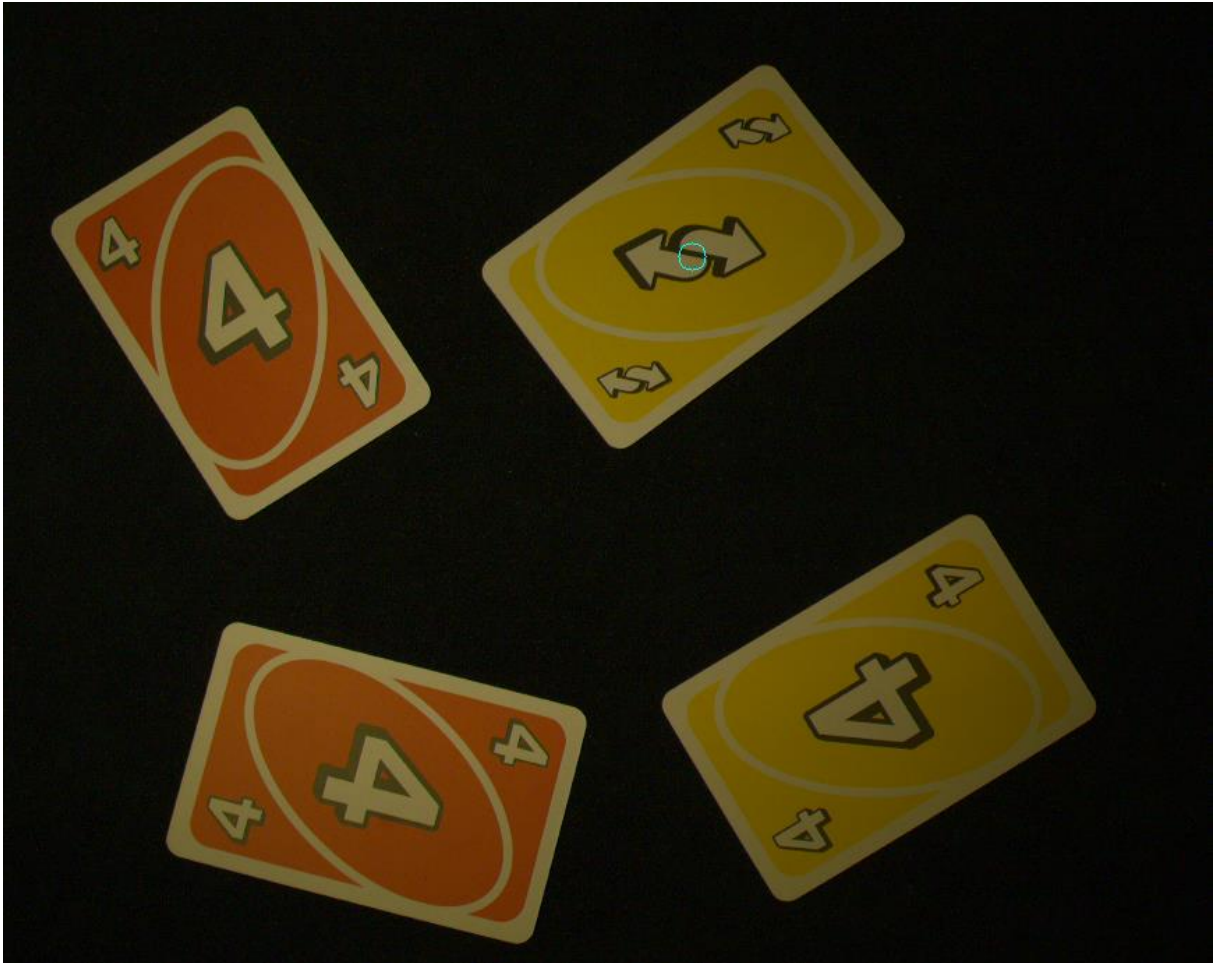
```
detected shape: stop  
card center coordinates: [233.643, 453.751]  
Sum of cards: 5
```

- kolor – zielony

Sum of cards: 2

- kolor – żółty


```
detected shape: reverse  
card center coordinates: [532.667, 224.628]  
Sum of cards: 4
```


d) zakłócenie – sól i pieprz

- kolor – wszystkie karty

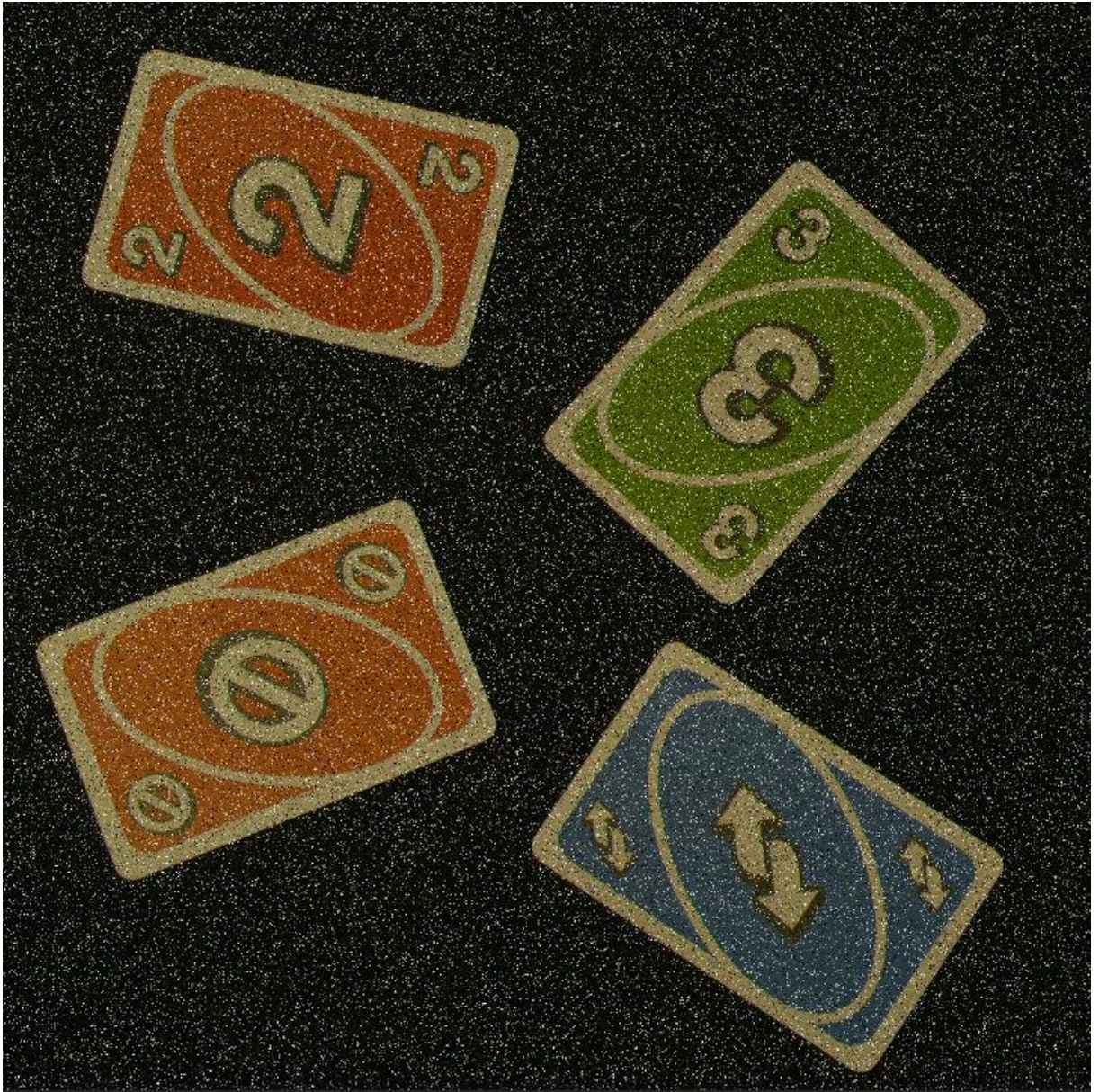
```
detected shape: stop  
card center coordinates: [233.601, 453.785]  
Sum of cards: 7
```


- kolor – czerwony

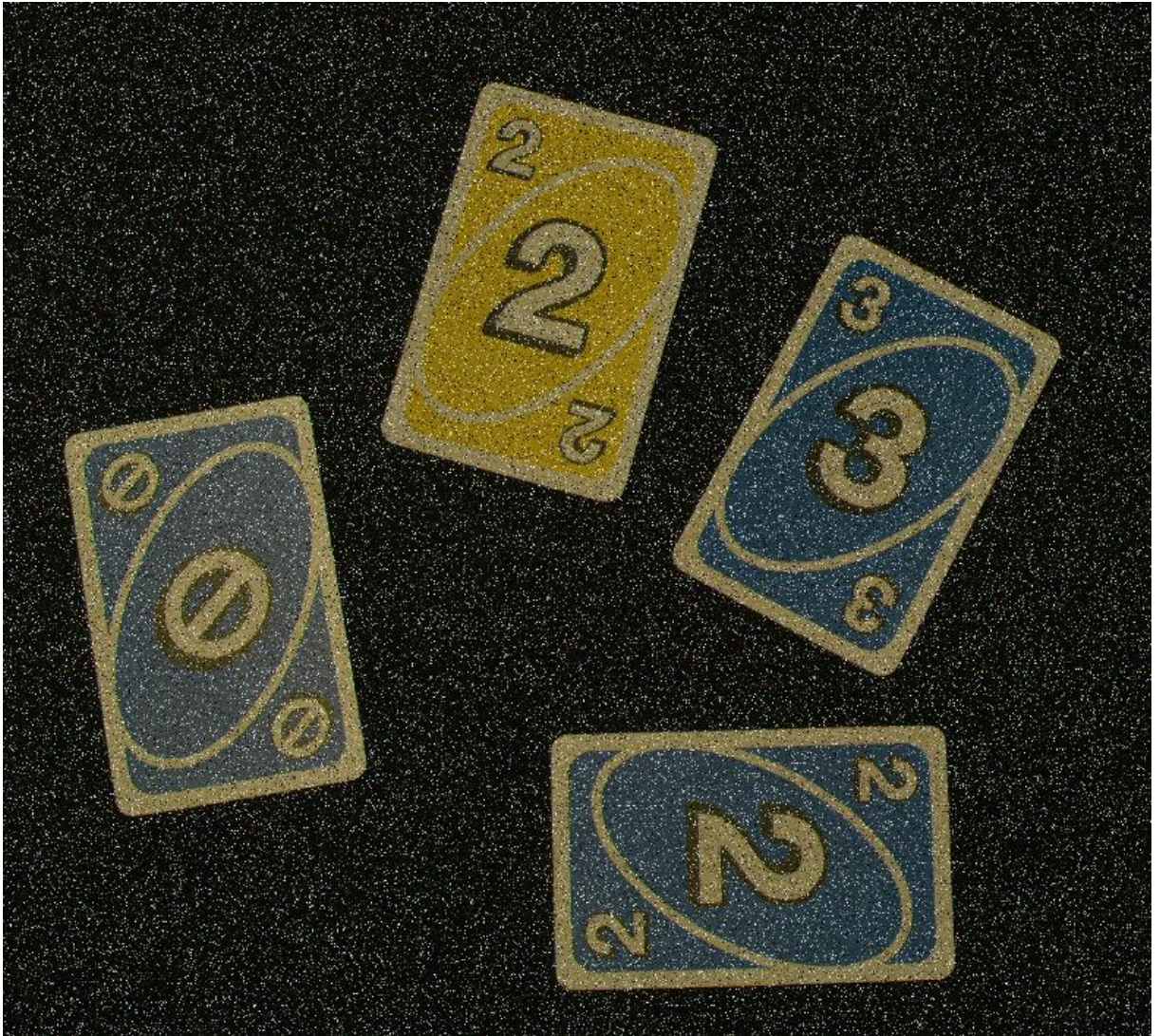
```
detected shape: stop  
card center coordinates: [511.565, 536.451]  
detected shape: reverse  
card center coordinates: [377.483, 222.327]  
Sum of cards: 0
```


- kolor – zielony

Sum of cards: 3

- kolor – czerwony

Sum of cards: 0